

- 3) Αντιτίθεται η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας ειδών πυροτεχνίας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/29/ΕΕ [...], και στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2007/23/ΕΚ [...] (εν ανάγκη σε συνδυασμό με τα άρθρα 34, 35 και 36 ΣΛΕΕ) και σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, σε εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την κατοχή ή χρήση και την πώληση σε καταναλωτές εορταστικών πυροτεχνημάτων (πυροτεχνημάτων των κατηγοριών 2 και 3 κατά την έννοια της οδηγίας 2007/23/ΕΚ) τα οποία περιέχουν πάνω από 1 κιλό πυροτεχνικών υλικών;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 178, σ. 27.

⁽²⁾ ΕΕ 2007, L 154, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2006, L 376, σ. 36.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom
(Ηνωμένο Βασίλειο) στις 27 Μαρτίου 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs
κατά Volkswagen Financial Services (UK) Ltd**

(Υπόθεση C-153/17)

(2017/C 178/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Αναιρεσίβλητη: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όταν γενικά έξοδα που καταλογίζονται σε πράξεις εκμισθώσεως-πώλησεως (οι οποίες αποτελούνται από χρηματοδοτήσεις, που είναι απαλλασσόμενες πράξεις, και από παραδόσεις αυτοκινήτων, που είναι φορολογητέες πράξεις) περιλαμβάνονται στην ενιαία τιμή των χρηματοδοτήσεων από τον υποκείμενο στον φόρο, οι οποίες είναι απαλλασσόμενες πράξεις, δύναται ο υποκείμενος στον φόρο να προβεί σε έκπτωση ολόκληρου ή μέρους του φόρου εισροών που έπληξε αυτά τα έξοδα;

- 2) Κατά ποιον τρόπο πρέπει να ερμηνευθεί η σκέψη 31 της αποφάσεως της 8ης Ιουνίου 2000, Midland Bank (C-98/98, EU: C:2000:300), και ακριβέστερα το χωρίο ότι «το κόστος των υπηρεσιών αυτών αποτελεί μέρος των γενικών εξόδων του υποκειμένου στον φόρο και, ως τέτοια, είναι συστατικά στοιχεία της τιμής των προϊόντων της επιχείρησης»;

Ειδικότερα:

- α) Πρέπει το χωρίο αυτό να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος πρέπει πάντοτε να καταλογίζει ένα μέρος του φόρου εισροών σε κάθε πράξη, όποια ειδική μέθοδος και αν χρησιμοποιείται κατά το άρθρο 173, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας ⁽¹⁾;
- β) Ισχύει το ίδιο ακόμη και αν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι τα γενικά έξοδα δεν περιλαμβάνονται στην τιμή των φορολογητέων πράξεων οι οποίες διενεργήθηκαν από την επιχείρηση;
- 3) Μήπως το γεγονός ότι τα γενικά έξοδα όντως πραγματοποιήθηκαν, τουλάχιστον κατά ένα μέρος, για παραδόσεις αυτοκινήτων, οι οποίες είναι φορολογητέες πράξεις,
- α) συνεπάγεται ότι πρέπει να μπορεί να εκπέσει συγκεκριμένο ποσοστό του φόρου εισροών ο οποίος έπληξε αυτά τα γενικά έξοδα;
- β) Ισχύει το ίδιο ακόμη και αν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι τα γενικά έξοδα δεν περιλαμβάνονται στην τιμή των παραδόσεων αυτοκινήτων, οι οποίες είναι φορολογητέες πράξεις;

- 4) Δύναται, κατ' αρχήν, να αγνοηθούν θεμιτώς οι παραδόσεων αυτοκινήτων οι οποίες είναι φορολογητέες πράξεις (ή να αγνοηθεί η αξία τους), στο πλαίσιο εφαρμογής ειδικής μεθόδου κατά το άρθρο 173, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) την 1η Μαρτίου 2017 —
Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain κατά Région wallonne**

(Υπόθεση C-160/17)

(2017/C 178/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain

Καθής: Région wallonne

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/42/EK σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει στην έννοια του σχεδίου ή του προγράμματος την περίμετρο που προβλέπεται από διάταξη νομοθετικής φύσεως και έχει εγκριθεί από περιφερειακή αρχή:

- η οποία έχει ως μόνο αντικείμενο να καθορίσει το περίγραμμα μιας γεωγραφικής ζώνης στην οποία είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί σχέδιο αστικής αναπτύξεως, εξυπακουσμένου ότι το σχέδιο αυτό, το οποίο πρέπει να επιδιώκει ένα συγκεκριμένο σκοπό –εν προκειμένω, να αφορά τον επαναπροσδιορισμό και την ανάπτυξη πολεοδομικών λειτουργιών και το οποίο απαιτεί τη δημιουργία, την τροποποίηση, τη διεύρυνση, την κατάργηση ή την κατασκευή δομών υπερκείμενων της χερσαίας οδού και των δημόσιων χώρων–, δικαιολογεί την έγκριση της περιμέτρου, έγκριση η οποία συνεπάγεται επομένως την αποδοχή της αρχής της, αλλά για το οποίο σχέδιο πρέπει ακόμη να υπάρξει έκδοση αδειών που απαιτούν τη διενέργεια εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων και
- η οποία έχει ως συνέπεια, από διαδικαστική άποψη, την εφαρμογή μιας ευνοϊκότερης διαδικασίας εξαιρετικού χαρακτήρα επί των αιτήσεων αδείας για έργα ή εργασίες εντός αυτής της περιμέτρου, εξυπακουσμένου ότι οι πολεοδομικές διατάξεις δεσμευτικού χαρακτήρα που ισχύουν για τα εν λόγω εδάφη πριν από την έγκριση της περιμέτρου εξακολουθούν να τηρούνται, αλλά και ότι ολόκληρη η εφαρμογή αυτής της ευνοϊκότερης διαδικασίας μπορεί να καταστήσει ευκολότερη την εξαίρεση από αυτές τις διατάξεις δεσμευτικού χαρακτήρα·
- και η οποία απολαύει τεκμηρίου κοινής ωφελείας για την εκτέλεση των απαλλοτριώσεων στο πλαίσιο του επισυναπτόμενου σε αυτήν σχεδίου απαλλοτριώσεως;

(¹) Οδηγία 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 3 Απριλίου 2017 — Edel Grace, Peter Sweetman κατά An Bord Pleanala

(Υπόθεση C-164/17)

(2017/C 178/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court